禪

چرا تصمیمهای سال جدید نتیجه نمیدهند؟ . . .

چند ماه پیش، داشتم مطلبی درباره یکی از معروفترین نویسندگان حوزه شبکه میخواندم . طرف یک ساختمان چند طبقه مملو از تجهیزات و سختافزارهای جورواجور برای تست محصولات شبکه دارد ...

چند ماه پیش، داشتم مطلبی درباره یکی از معروفترین نویسندگان حوزه شبکه میخواندم . طرف یک ساختمان چند طبقه مملو از تجهیزات و سختافزارهای جورواجور برای تست محصولات شبکه دارد . تصور کنید دهها روتر، مودم، اکسسپوینت، سوییچ و دستگاههایی مشابه اینها در دسترس آن است و البته پیشرفتهترین سختافزارهای سنجش سرعت، ارزیابی سیگنالها و اندازهگیری قدرت امواج رادیویی .

در مطلبی که میخواندم؛ گجتهای شخصی این آقای نویسنده را بررسی میکرد و در کمال تعجب روتر خانگی او لینکسیس و تولید سال ۲۰۱۱ بود. یک روتر قدیمی سری N300 با دو آنتن بیسیم . عکس مطلب هم نشان میداد این روتر خیلی قدیمی و فرسوده شده و اصلا رنگ آن رفته است . معلوم نبود هنوز چطور کار میکند؟

وقتی نویسنده مطلب از آقای متخصص شبکه سوال میکند که «چرا هنوز از این روتر استفاده میکند؟ درحالیکه دهها روتر سه بانده و رده بالا با سرعتهای چند گیگابیت و چندآنتنه به قیمتهای ۵۰۰ دلار در محل کارش افتاده »؛ پوزخندی میزند و میگوید : «فرصت عوض کردن روتر و دوباره تنظیم کردن رمزعبور و چیزهای دیگر را ندارم .»

پس از خواندن این مطلب، پیش خودم تصور میکردم این فرد هر روز زمانهای طولانی مشغول تنظیمات روترهای دیگر و پیکربندی دستگاههای شبکه برای گرفتن آزمایش و ارزیابیها است؛ چطور برای تنظیم کردن روتر خانگیاش وقت ندارد؟

اجازه بدهید ماجرا را تعمیم دهیم و به سوالهایی کلیتر برسیم : «چرا بسیاری از تصمیمهای بزرگ ما عملی نمیشوند؟» یا «چرا تصمیمهای سال جدید نتیجه نمیدهند؟ »

چرا گاهی اوقات بهروزرسانی یک روتر یا اپلیکیشن؛ ماهها طول میکشد درحالیکه روزانه ساعتهای متمادی در اینترنت هستیم؟ چرا تغییر یک رمزعبور ساده کارت اعتباری یا وایفای، چندین سال به تعویق میافتد؟

خوب، میتوان جوابهای زیادی برای این سوالها مطرح کرد ولی بهترین جواب «اهمالکاری» است. یعنی به عقب انداختن کارهایی که ناخوشآیند به نظر میرسند یا در ظاهر سخت و مشکل جلوه میکنند. جالب است بیشتر اوقات این کارها ضروری است و بالاخره باید روزی انجام شوند ولی انگار حوصله، انگیزه، انرژی و قوای ذهنی کافی برای انجامشان نداریم. این کارها را به عقب میاندازیم و زمان میخریم ولی به تدریج از انرژی و انگیزه ما کاسته میشود و احتمال انجام آن کار هم به همان نسبت کاهش پیدا میکند. میدانیم این کارها هیچگاه به خودی خود کامل نمیشوند و بالاخره روزی فرا میرسد که مجبوریم انجامشان بدهیم ولی «اراده» و «خویشتنداری» لازم در ما وجود ندارد.

غالب اوقات، تصمیمهای اول سال هم از این دسته کارها هستند. در ایام نوروز و تعطیلات طولانی شروع سال، فهرستی از برنامهها، اهداف، تصمیمهای ریز و درشت برای زندگی شخصی و کاری خود میگیریم و در انجامشان و به ثمر رسیدنشان بسیار مصمم و قاطع نشان میدهیم ولی به مرور و پس از گذشته یکی دو ماه از سال (گفتنی است برای برخی افراد یک هفته پس از تعطیلات کافی است)؛ فراموش میشوند و دیگر همت و انگیزهای برای پیگیریشان نداریم. آیا از ارزش این کارها در نظر ما کاسته میشود؟ غالب اوقات خیر. آیا این کارها مشمول زمان میشوند و تا پایان سال هر طوری است، تمام میشوند؟ باز هم خیر! فقط «اهمالکاری» میکنیم.

خوشبختانه، ترفندهایی برای اجتناب از اهمالکاری وجود دارد. تغذیه مناسب و استراحت کافی میتواند، دوباره انگیزه و اراده لازم را به ما برگرداند ولی کافی نیست. بهتر است هر چیزی که حواس ما را از انجام آن کارها و دنبال کردن برنامهها و اهدافمان پرت میکند؛ کنار بگذاریم. گاهی اوقات کافی است یک نصف روز به اینترنت متصل نباشید تا کلی از کارهای عقب افتاده در دفتر کار یا خانه را انجام دهید.

برنامهریزی و تعیین ضربالعجل باعث میشود که راه فرار و تعویق کارها بسته شود. بهخصوص اگر بتوانید ضربالعجل تعیین شده را به گوش دیگران هم برسانید. دوستی بود که تاریخ تمام کارهایش را با فونت بزرگ در اتاقاش میزد تا دیگران ببینند و ازش سوال کنند. اهداف بزرگ و کارهای طولانی را هم باید چند بخش کنید و برای هریک؛ ضربالعجلی دربیاورید. نمیشود یک کار بزرگ مانند آموختن یک زبان جدید یا موسیقی را یک شبه انجام داد.

اولویتبندی کارها هم ترفند دیگری است که به ما در رسیدن به اهداف و تصمیمهای اول سال نو کمک زیادی میکند. بیشتر اراده و انرژیتان را برای کارهای با اولویت بالا قرار دهید و بعد به سراغ خردهکارها بروید.

برخی چیزها میتوانند انگیزه و انرژی ما را همیشه بالا نگه دارند. هر فردی باید این محرکها را پیدا و در زندگی روزانه به کار ببندد. مثلا من دوست دارم دورههای آموزشی روترهای سیسکو را در سال جدید بگذرانم. کافی است یک عکس بزرگ از روترهای زیبا و پر هیبت سیسکو را روبروی میزکارم نصب کنم تا ناخودآگاه هر روز و هر ساعت به یاد آن تصمیم بیافتم.

آرزو میکنم سال جدید بر شما مبارک باشد وبتوانید تصمیمهای بزرگی بگیرید. البته امیدوارم اصل «اهمالکاری» را هم بتوانید تا آخر سال دور بزنید؛ برخلاف قاعده مرسوم، تصمیمهای شما به نتیجه رسیده باشند.

بهار آمد، بهار آمد، سلام آورد مستان را
از آن پیغامبرِ خوبان، پیام آورد مستان را!
(مولانا / غزل ۶۲ دیوان شمس)

نویسنده:
میثاق محمدیزاده
دسته بندی:
موفقیتِ و کارآفرینی
دیدگاه و یادداشت
تاریخ انتشار:
19:25 - 11/01/1397

نشانی:
https://www.shabakeh-mag.com/success-and-entrepreneurship/12304/%DA%86%D8%B1%D8%A7-%D8%AA%D8%B5%D9%85%DB%8C%D9%85%E2%80%8C%D9%87%D8%A7%DB%8C-%D8%B3%D8%A7%D9%84-%D8%AC%D8%AF%DB%8C%D8%AF-

%D9%86%D8%AA%DB%8C%D8%AC%D9%87-
%D9%86%D9%85%DB%8C%E2%80%8C%D8%AF%D9%87%D9%86%D8%AF%D8%9F